

Daniely 2021

aneb

... poslední spaní venku...

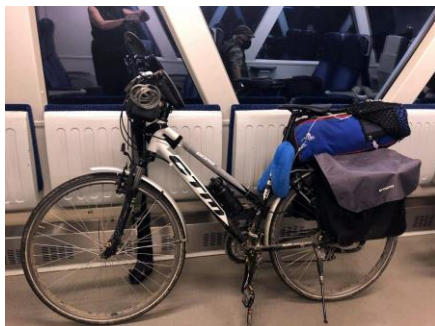
Daniely

10. - 12.9 21

Tak jedeme do Kořenova a s koly a to s Arrivou. Což nevěští nic dobrého. A taky že ano. Vlak pomalu ale jistě nabírá až 20 ti minutové zpoždění. Pro nás velmi nemilé. V Tanvaldu máme přípoj do Kořenova. A v pozdní večer, kdy už je v tomto období tma a zima, to není nic příjemného. Ovšem díky časově nenavazujícím spojům — tady jim blahorečím, ale jinak jim nadávám, jsme to nakonec zvládli i s časovou rezervou. Nastupujeme do vlaku směr Kořenov a tady nám vše kompenzuje příjemná průvodčí. Celou situaci dokumentujeme a poprvé od nástupu do vlaku v Praze je nám fajn...

To ovšem ještě netušíme, co nás dnes čeká. Ale nepředbihejme...

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	511	0	0	17

Vystupujeme v Kořenově na nádraží. Tma, celkem zima a nevlidno. Máme docela hlad a tak bychom uvítali restaurační zařízení. Leč ouha - po koronaviru je vše zavřeno... Jedem kopcem - ano kopcem jsme totiž v Jizerských horách dál a sláva - restaurace Martinské Údolí otevřena. Okamžitě brzdíme a padáme dovnitř. Zde nacházíme tři místní štamgasty — Vojtěcha a Karla už ve značně podroušeném stavu (ano po 10-té již bylo) a příjemnou hostinskou.

V tuto hodinu již nevaří a tak si dáváme první pivní korbel. I zaposloucháme se do hovoru místních... Začínáme se velmi dobře bavit. Oba hlavní místní představitelé již značně přebírali a čechrají si své peří... Řeč je nejen o ženských, ale i o místních penězích a politice. Asi po pul hodině přisedáme k jejich stolu. Debata se vede družně dál. Probírány jsou dále zejména obecní finance. Úprava komunikací v zimě — ta tu opravdu bývá tuhá, vstavba čistící stanice, osoba starosty a místostarosty obce. Dozvídáme se tak spoustu interních informací obce... A popijíme. A jak jsme ne nakonec dozvěděli — vše na účet místních štamgastů. Tento večer byl pro nás grátis - jak vzácné v této době...Nocleh jsme realizovali dokonce i na zahradě za restaurací. Co více si přát... Jediné mínus toho dne je skutečnost, že v noci už je opravdu zima.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Kořenov	38	515	5,2	9,5	19 - 2

Ráno 11.9. sobota

Probouzím se do zářiového rána. Je docela zima a mokro. Navíc Dig avizuje, že ten zvuk, kteri slyším je zvuk hromu. Kouknu na oblohu a musím konstatovat, že má bohužel pravdu. Blíží se bouřka. Rychle balíme naše doupě a jdeme na snídani, kterou máme uhrazenou od místních štagastů ze včerejška. Snídaně je tudíž o to chutnější. A stále prší.

Čekáme tedy v restauraci na změnu místních klimatických podmínek a prověřujeme svou trasu. Kolem desáté dopoledne se dočkáme. Vysvitne slunce a my se vydáváme na dnešní trasu. Tou je pro oba dny řeka Jizera:

Jizera (německy *Iser*, polsky *Izera*) je řeka v České republice. Je to pravostranný přítok Labe. Délka toku je 164,6 km. Plocha povodí je 2193,4 km² Na jejím horním toku je Přírodní rezervace Rašeliňště Jizery.

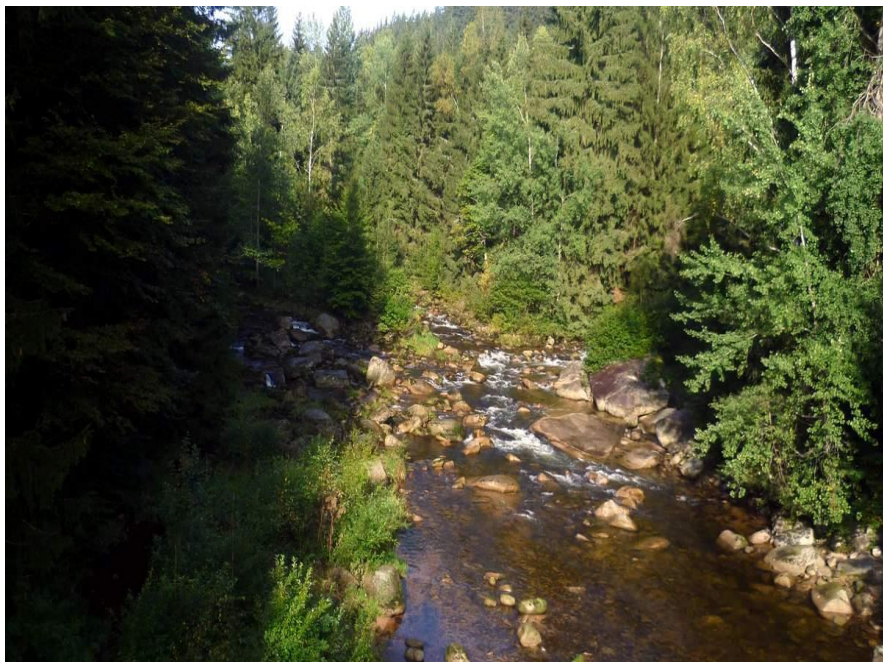
Pramení v Jizerských horách na jihovýchodním úbočí Smrku ve výšce cca 980 m, poté protéká Velkou jizerskou loukou (Národní přírodní rezervace Rašeliňště Jizery), tvoří v délce asi 15 km česko-polskou hranici.

Přítoky Jizery

levé – Mumlava, Huťský potok, Jizerka, Olšina, Oleška, Chuchelský potok, Mlýnský potok, Zbytský potok, Vrátský potok, Široký potok, Stebenka, Libuňka, Modřišický potok, Žehrovka, Nedbalka, Veselka, Popelka, Kněžmostka, Klenice

Města, kterými Jizera protéká

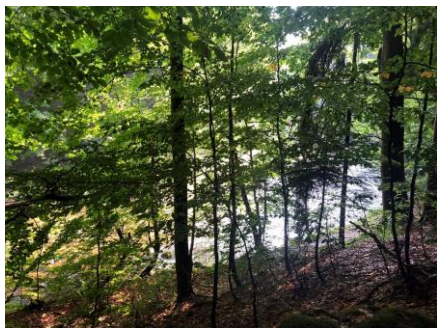
Jablonec nad Jizerou, Semily, Železný Brod, Turnov, Mnichovo Hradiště, Bakov nad Jizerou, Mladá Boleslav, Benátky nad Jizerou

Projíždíme Kořenovem a narazíme na včera zmíněnou čističku odpadních vod. Je až neskutečně krásná, velmi citlivě zasazená do zdejšího horského okolí.

Mapujeme ji tedy a pokračujeme po toku Jizery dál. Jizerské hory vcelku znám, ale vždy znovu a znovu mě dostane jejich podmanivá krása.

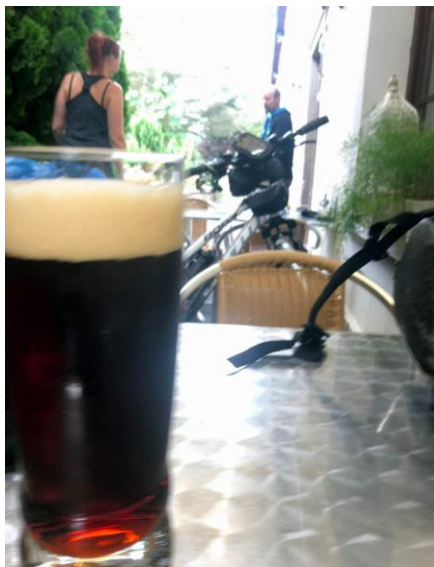

Pokračujeme v naší cestě a vychutnáváme si tu krásu kopců kolem. Po cestě doplňujeme tekutiny, neboť žízeň je věčná.

Po poledni odpočíváme u svatého Jana. Dig do sebe dostává kuřecí plátek s kroketami, já se spokojm tentokrát s polévkou.

Cesta nerušeně pokračuje a my se úspěšně přes Turnov

navečer ocitáme ve Svijanech. Ano máte pravdu, v těch Svijanech, kde se pivo vaří.

Nacházíme pivovar a u něj otevřenou restauraci. Objednáváme hned dvě černá piva a přemišlíme, co s načatím večerem. Vedle u stolu sedí dvě dámy - jedna mladší a druhá o poznání staršího data. Dáváme si večeři - já tlačěnku s cibulí, Dig gulášek a vše mohutně zaléváme. Po chvíli se obě holky stěhují k našemu stolu. Zjišťujeme, že se jedná o mámu s dcerou. Jsou zde rovněž na viletě a jsou z Prahy. Zejména té mladší - Katce se naše ježdění líbí a tak Dig ji ostošest vysvětluje co a jak. No nechávím jej čechrat si své peří a v klidu pozoruji okolí. Pomalu se stmívá

a z vedlejšího statku sem dohéhá docela silná hudba. No je sobota, den, kdy lidé v tomto státě občas i něco slaví.

Po dvou hodinách družného rozhovoru se loučíme a jedeme hledat nocleh. Letos poslední. Už je tma a tak na cestu není příliš vidět. Asi po půl hodině jej nacházíme na louce v těsné blízkosti řeky Jizery. Všude se vznáší mlžní opar, jen se tu zjeví víly, nebo bludičky. Oproti včerejšku je tepleji. Z Jizery však nyní nic nevidíme, takže hurá do spacáku a dobrou.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)	
Hoření Kruhy	45	593	78	15,5	25	- 11

Ráno 12.9. neděle

Ráno se probouzím dříve než Dig. Soukám se ze spacáku a jdu na obhlídku okolí. Je se na co dívat.

Doupě jsme si letos naposledy postavili na protáhlé pokosené louce v těsné blízkosti Jizery. Fotím celou tu přírodní krásu - květiny, rostliny slunce, které se pomalu prodírá z ranního

mlžného oparu. Jedním slovem nádherná. Vracím se k koupěti, kde již zatnamenávám pohyb. Dig připravuje letos poslední snídani v trávě.

Odpoledne mě čeká ještě taneční trénink, volíme tedy co nejkratší cestu domů. Jizery jsme se po včerejšku vcelku nabažili. V tuto dobu již počasí na koupání dávno není a tak směřujeme co nejrychleji k Mladé Boleslavi.

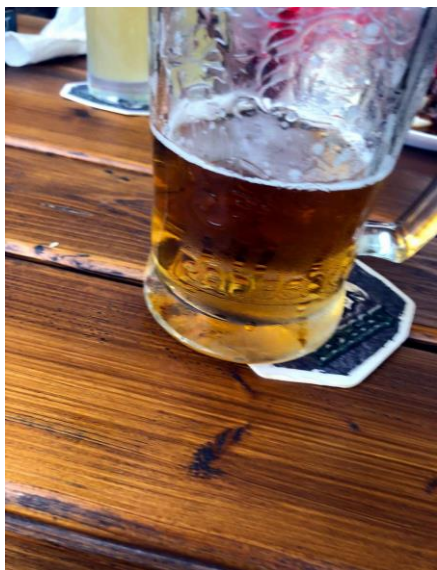
No lépe řečeno snažíme se směřovat co nejrychleji. Kola nám ani po jejich dofouknutí příliš nejedou. Navíc je neděle a tak nastupuje i známý problém se zavřenými restauračními zařízeními. A tak alepoň dokumnetuji krásní zámek v Mnichově hradišti. I ten je ovšem zavřen.

Spíše si to šineme než jedeme směrem ku Praze. Dig nás navádí na vedlejší trasy, Jizera tak zůstává někde v nedohlednu údolí hluboko pod námi. Vyjet sem nahoru nebylo vůbec jednoduché.

Po odpočinku projíždíme jednu vesnici za druhou, jede se pořád divně, nikde ani hospůdka, kde by nám uvařili. Konečně narazíme na otevřenou restauraci v obci Měčeříž a doplňujeme kalorie.

Je zima a zvedá se poměrně silný vítr. To nevypadá pro nás a pro kola dobře. Na cestu těsně ku Praze se tak přidává i déšť.

Mokneme u průjezdu přes Starou Boleslav a tak není divu, že moc ráda vidím naši „návratovou restauraci“ v Zápech. Když jsme místnímu hostinskému na jeho otázku odkud jedeme, odpověděli oba stejně — z Kořenova, prohlížel si nás jako Mimoszemšťany. Nu což, každý má jiného koníčka.

Doplnili jsme poslední tekutiny

a hurá do Satalic. Loučíme se na již tradičním místě. Po dvou dnech stráveních v sedle kola se již těším do vany. Ne tak na taneční trénink... Cestou na Prosek rekaputuluji uplynulé a musím opět napsat - stálo to za to, zejména večerní restaurece v Kořenově byla nezapomenutelná! Těším se na naše další spanilé vyjížďky. Lek.

I já jsem se tentokrát těšil domů. Po rozloučení jsem si v duchu krásně maloval jak a kudy pojedu, jak, kromě zvlnění na Spojovací a v Italské, je zbytek přejezdu pohodový až jsem dojel na rozhraní Satalic a Hloubětína, kde je soumostí překonávající železniční trať a souběžnou ulici Chlumeckou. Ano, to je ta hlavní, co vede přes Černý Most ven z Prahy. Tušíte správně, jeden z mostů tu tak trošku není. Ten přes železnici. Takže mi nezbyvá než odbočit vlevo a jet směr Černý Most tak dlouho, až ta trať půjde někde překročit. Za dva a půl kilometru je podjezd. A teď se zase vracím, tentokrát po té Chlumecké zpět ke stanici metra Rajská Zahrada, kterou jsem před dvěma a půl kilometry míjel. A u ní se napojuji na normální návratovou trasu. A zbytek byl podle očekávání. Jsem dnes nějak uondán a tak jak terénní vlnu na Spojovací, tak v Italské jdu pěšky. A pak už normálně domů. Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	49	688	95	16,3	25 - 20

Doslov:

Nějak nevím, co to s tou výpravou bylo. Trasa byla pěkná, příroda kolem taky, zážitky, zejména večer v hospodě v Kořenově a pak setkání ve Svijanech s Katkou, byly výborné, tak co je k sakru špatné? Proč jsme se vyloženě trápili na přejezdu Semily, Železný Brod, Turnov? Je to tam tak pěkné a silnice jen s mírnými vlnkami... Proč mám pocit, jako kdybychom někde něco nedokončili?

Dig.

Celková technická data:

Účast

Dva, kteří přežili další Danielu...: Dig a Lenka

Oficiálně priznaná
kilometráž

178 km

Příště

Podzimová

Trasa výpravy

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Vlad'ka (Vlo), Jarda (Jaš), Dig (Dig), Kachna (Jak), Lenka (Lek), Irc (Irena), Anv (Andrea), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell's Tour_{club} 2021
Dig & Lek
Neprodejné
e-mail: hells2010@seznam.cz